Нячуваны ўціск пілсудчынай працоўных Захо[illegible]лй Беларусі.

Рабочыя і сяляне БССР пратэстуюць супроць гвалтаў у Заходняй Беларусі і арганізуюць дапамогу вязьням польскіх турмаў і іх сем'ям.

Пратэсты, узносы, выклікі.

Бруком № 2 саюзу працаськоты адлічыў на карысьць закрыжаваных рабочых і сялян Заходняй Беларусі і іх сем'яў 38 руб. 65 кап, і выклікае ўсе мясцовыя групкомы саюзу.

* * *

Працаўнікі асьветы Менскага вузла Заходніх чыгунак, заслухаўшы інфармацыю аб падзеях у Заходняй Беларусі, далучаюць свой голас пратэсту да ўсіх працоўных мас БССР і СССР., супроць шляхецка-фашысцкага разгулу, які імкнецца зьнішчыць нацыянальна рэвалюцыйны рух заходняй Беларусі. Адначасова з гэтым сход настаўляе правасьці збор на карысьць ахвяр, якія пасуць працоўныя масы Заходняй Беларусі, дзякуючы фашысцкаму разгулу.

* * *

Агульны сход служачых Наркамзему, Вакзальтросту і Цэнтрвамскладу выказвае рашучы пратэст і глыбокае абурэньне супроць дзікага разгулу польскага фашызму ў Заходняй Беларусі.

— Усе арышты кіраўнікоў беларускага руху ў Заходняй Беларусі,—гаворыцца ў рэзалюцыі сходу, мы разглядаем, як новы крок імпэрыялістаў у падрыхтоўцы нападу на СССР.

Агульны сход пастанавіў адлічыць у карысьць вязьняў Заходняе Беларусі наўдзённым заробак усіх служачых вышэй паданых установаў і заклікае ўсіх прыклад супрацоўнікаў ВСНГ і Народнага Камісарыяту Грашовых Спраў.

* * *

Сяляне і рабочыя вёскі і савецкай гаспадаркі Несяты (Бабруйшчына), заслухаўшы даклад аб белым тэроры ў Польшчы, пратэстуюць супроць усіх злачынстваў, якія там робяцца над працоўнымі.

— Мы цьвёрда верым,—адзначаюць сяляне,—што барацьба працоўных Зах. Беларусі з капіталістамі кончыцца тым, што працоўныя Зах. Беларусі вызваляцца з-пад прыгнёту капіталістаў і панаў.

Мы ўсе, як адзін, гатовы дапамагчы нашым братом.

* * *

Члены ячэйкі МОПР пры выдавецтве „Чырвоная Полаччына", заслухаўшы паведамленьне аб тым, што сем'і зьняволеных у Заход. Беларусі засталіся бяз куска хлеба, уносяць адзінаццаць рублёў 80 к. і выклікаюць ячэйкі МОПР'у металістаў, будаўнікоў, дрэваапрацоўшчыкаў, ЦРК і райсавету, каб яны таксама прышлі на дапамогу братом Заходняй Беларусі.

* * *

Рабочыя фабрыкі «Везувій» у Гомелі на цехавых мітынгах выразілі пратэст супроць палітыкі Пілсудзкага, накіраванай да таго, каб дзікімі бясчынствамі разбурыць нацыянальны рух у Зах. Беларусі.

--Узмоцнім дапамогу зьняволеным у Заходняй Беларусі—кажуць у рэзалюцыі рабочыя.

Далейшы разгон мясцовых арганізацый Грамады.

Пачатак арыштаў сярод украінскага жыхарства.

Грамадаўцы пад судом.

Перад судом у Зэльве, Ваўкавыскага павету разглядзана справа сяброў гуртка Беларускае Грамады в вёскі Вашкевічы, Ваўкавыскага павету

Чацьвёра сялян: Пілип Войта, Ян Міханюк, Баляслаў і Базыль Зыбулька засуджаны на розныя тэрміны турмы ад 1-го да 2-х месяцаў і грашовыя кары ад 40 да 300 злотых кожны.

ЗАЧЫНЕНЬНЕ АКРУГОВАГА КАМІТЭТУ ГРАМАДЫ Ў СТОЎПЦАХ.

«Слово» за 28-ае студзеня піша, што адміністрацыйная ўлада ўчыніла вобыск у Стаўпецкім акруговым камітэце Грамады.

Арыштаваны тры супрацоўнікі акруговага камітэту; памяшканьне камітэту апячатана.

Задушыць рух нацменшасьцяў ня ўдасца.

ВАРШАВА, 29. Украінскі сойманы клюб абвясьціў паведамленьне з прычыны арыштаў беларускіх дэпутатаў, у якім заяўляе, што арышты членаў самае магутнае беларускае арганізацыі зрабілі патрасаючае ўражаньне сярод нацыянальных меншасьцяў.

«Ад імя украінскага народу—гаворыцца ў паведамленьні—украінская фракцыя сойму выказвае братом-беларусам вялікае спачуваньне. Улада вырвала з шэрагоў беларускага народу лепшых барацьбітоў. Але на іх месца прыдуць новыя правадыры. Задушыць народны рух ня удасца».

240.000 БЕСПРАЦОЎНЫХ У ПОЛЬШЧЫ.

Голад і самагубства сярод беспрацоўных.

ВАРШАВА, 29. З 15-га да 22-га студзеня колькасьць зарэгістраваных беспрацоўных у Польшчы п[illegible]ся на 2 з паловаю тысячы. Агульная колькасьць зарэгістраваных беспрацоўных складае 240 000.

Учора ў калідоры [illegible]ністэрства п[illegible]цы скончыў самагу[illegible]ствам з [illegible] голаду беспрацоўны. Хутка дапам[illegible] прывезла ўчора з вуліц Варшавы [illegible] беспрацоўных, які[illegible] страшні[illegible] масьць ад голаду.

ДЭМАНСТРАЦЫЯ БЕСПРАЦОЎН[illegible] КУТНЕ.

У чацьвер 27-га студзеня [illegible] вялікая дэманстрацыя бе[illegible] у якой брала ўдзел ка[illegible]

Дэманстрацыя адбы[illegible] тэсту проці спыненьня [illegible]шовых дапамог па 6 [illegible] кутненскі магістрат. І [illegible]цоўных у некалькі дзес[illegible] уварвалася ў памяшкан[illegible] і пачала разбіваць мяб[illegible] сталяваньне. Быў вы[illegible] конная паліцыі, які[illegible] цоўных і арыштаваў [illegible] чалавек.

«ЧЫСТК[illegible]

У генэральным [illegible] скае армії разг[illegible] момант дрэвят [illegible] кадраў польск[illegible]

Апрацаваны [illegible] польскае армії [illegible] ў адстаўку. У [illegible] 2000 афіцэраў, [illegible] нераны.

Замест звольнен[illegible] ў армію афіцэры [illegible] пілсудчыкі, якія бы[illegible] адстаўку пры мінулым [illegible]

ЗГАНЬБАВАНЬНЕ СО[illegible] ТОВІЧ

ВАРШАВА, 30-I. [illegible] якія выступалі на п[illegible] біні чыннасьць міні[illegible] штовіча.

З гэтае крычын[illegible] зьявіўся на пасяд[illegible] міністэрства вось[illegible] міністра.

Арышты ўкраінскіх студэнтаў.

Арышты ўкраінскіх студэнтоў.

„Наш Пшэгляд" паведамляе, што палітычная паліцыя ўчыніла вобыск у Львоўскім „Украінскім студэнцкім доме". У часе вобыску паліцыя арыштавала 5 украінскіх студэнтаў, западозраных у „проціўдзяржаўнай" дзейнасьці.

Апрача гэтага, вробленым вобыскі ў вядомых украінскіх палітычных дзеячоў: д-ра Яна Гіржы, д-ра Рамана Дашкевіча і інш.

ПРАТЭСТЫ ЎКРАІНСКАГА ЖЫХАРСТВА КАНАДЫ.

МОНРЭАЛЬ, 15-X. Мітынгі рабочых украінскага паходжаньня, якія зрганізоўваюцца па ўсёй Канадзе, аднадушна ўхваляюць рэзалюцыі пратэсту проці прыгнечаньня ўкраінскае нацыянальнае меншасьці ў Польшчы.

Пратэст беларускага нацыянальнага камітэту ў Вільні.

У віленскай беларускай газэце „Наша Справа» (№ 7) надрукавана рэзалюцыя беларускага нацыянальнага камітэту па поваду паходу фашысцкага ўраду Польшчы на Беларускую Сялянска-Рабочую Грамаду.

„Беларускі нацыянальны камітэт, як панпартыйная арганізацыя беларускага грамадзянства, пазнаёміўшыся на пасяджэньні сваім 16 студзеня 1927 году з ходам зробленых на землях Заходняе Беларусі масавых вобыскаў і арыштаў сярод беларускіх культурна-асьветных і грамадзкіх дзеячоў, а таксама з асьвятленьнем гэтае акцыі ўрадам і польскай прэсай, з усёй рашучасьцю сьвярджае:

1) што дзейнасьць польскага ўраду проці масавае арганізацыі беларускіх сялян і работнікаў пад назвай „Беларуская Сялянска-Работніцкая Грамада" абапёрта на зусім беспадстаўным зьвязаньні легальнае і, у рамках канстытуцыі польскае рэспублікі, дапусьцімае дзейнасьці „Грамады" з ацыяй камуністычнае партыі;

2) што таксама зусім беспадстаўна ўрад сіліцца перакінуць адказнасьць за быццам-то зробленую камуністычную змову з афіцыяльнага кіраўніцтва польскіх камуністычных арганізацый на трох беларускіх дэпутатаў: Тарашкевіча, Рак-Міхайлоўскага і Бялошына, заарыштаваных бяз згоды сойму пры абставінах, не прадугледжаных арт. 21 канстытуцыі, які дапускае арышт дэпутатаў толькі ў момант выкананьня імі злачынства;

3) што беспадстаўныя арышты кіраўнікоў легальных беларускіх культурна-асьветных таварыстваў і фінансавых установаў (таварыства беларускае школы, беларускае гімназіі ў Вільні, беларускага каапэрацыйнага банку Цэнтралі ў Вільні і аддзелаў у Гэльбоцкім і Пінску), а таксама падаваньне выгодных з праўдзю інфармацый аб нібы-та праступнай дзейнасьці гэтых установаў, маюць вусім ясную мэту: разьбіцьцё вогнішчаў беларускае культурна-нацыянальнае і эканамічнае працы, над якімі польскія ўлады ўсьцяж чынілі зьдзекі;

4) што адначасна разьбіваньне масавай арганізацыі беларускіх сялян і работнікаў утвораная дзеля канстытуцыйнага змаганьня за зямлю і паўнату грамадзкіх правоў, зьяўляецца ярким выяўленьнем барацьбы ў прывілёяваных клясаў з беларускім працоўным людам;

5) што крокі, учыненыя цяпер прадстаўніком польскага абшарніцтва ў урадзе, міністрам справядлівасьці п. Мэйштовічам, зьяўляюцца паўтарэньнем злоных загадаў, етасаваных ужо раз—дзеля задушэньня беларускага і літоўскага нацыянальнага руху ў часе існаваньня „Сярэдняе Літвы"—да 33 дзеячоў на культурна-асьветным і эканамічна [illegible] і суда вы[illegible]

Рашуча і [illegible] пададзенага Камітэт зда[illegible] тэст проці [illegible] польскае пр[illegible] зласьціваськ[illegible] сацыйнай фо[illegible] аб наіснуючы[illegible] ваных пасолоў перад заканча[illegible] тэм".

Дапаможам сваім заходнім братом.

(Слуцак).

Агульным сходам сяброў саюзаў працаськоты і медсанпрацы пасьля неадлічнай інфармацыі аб апошніх падзеях у панскай Польшчы прынята наступная рэзалюцыя пратэсту:

Заслухаўшы інфармацыю новай, яшчэ дасюль невядомай хвалі фашысцкага разгулу ў Заходняй Беларусі, агульны сход саюзаў працаськоты і медсанпрацы, успамінаючы такія-ж гвалтаваньні і зьдзекі ў часе польскай акупацыі на Случчыне, з абураньнем далучае свой голас пратэсту проці польскіх гвалтаўнікоў.

Разам з усімі працоўнымі масамі Савецкае Беларусі мы станем на варце абароны нашага мірнага сацыялістычнага будаўніцтва над кіраўніцтвам КП., адначасна дапамагаючы ўсімі мерамі ўмацаваньню абароназдольнасьці Рабоча-Сялянскай Савецкай Дзяржаве.

Агульны сход лічыць неабходным правесьці працу па ўзмацненьню шэрагаў МОПР'у і павялічэньні матар'яльных сродкаў яго дзеля дапамогі галадуючым і абязволеным ахвярам фашызму.

Прэч фашызм! Няхай жывуць працоўныя масы Заходняй Беларусі і Польшчы!

К—ч.

Дадзём належны адпор.

Рэзалюцыя, вынесеная сялянамі ў ліку звыш 500 чел. на мітынгу м. Лагойск, 30-I 1927 г. на дакладу аб міжнародным становішчы.

„Заслухаўшы даклад аб міжнародным становішчы і палітыцы заходня-капіталістычных краёў, мы, сабраўшыяся сяляне Лагойскага райёну шлём гарачае брацкае прывітаньне нашым братом рабочым і сялянам Заходняй Беларусі стогнучым пад уціскам польскіх абшарнікаў і разам з гэтым горача пратэстуем супроць панскага тэрору.

Мы добра сабе ўяўляем, што ўсе дзеяньні Польшчы творацца па указаньні ангельскай буржуазеі і не дыпляматаў, накіраваныя ў бок нашага СССР; але няхай ведае ўся буржуазея ўсіх краёў і яе найміты ў асобе Польшчы і інш., што мы будзем сачыць за ўсімі выхадкамі буржуазеі.

Мы запўляем, што вайны мы не хочам, мы хочам мірнага становішча; адабраем і цялком падтрымліваем палітыку міру, якую праводзіць наша рабоча сялянскае правіцельства, але ў той жа час падцьвярджаем, што ў выпадку нападу на нас, мы цьвёрда і стойка будзем абараняцца, усе як адзін выступім на абарону дарагой нам савецкай улады і ўсіх заваёў Вялікага Кастрычніка.

Я. Н.

ЯНЫ АДКАЗАЛІ.

Апошнім часам, калі Савецкая Беларусь сьвяткавала юбілей Якуба Коласа, калі ўсе сьвядомыя сілы краю радаваліся чародным этапам культурнага і дзяржаўнага разьвіцьця—скліканьню Акадэмічнай Канфарэнцыі і далучэньню Гомельшчыны—шмат хто з нас ставіў сабе пытаньне: а як адгукнуцца гэтыя падзеі ў Заходняй Беларусі, як адкажа на іх польская ўлада? Усе мы задавалі сабе гэтае пытаньне і—няма чаго хавацца, крыху непакоіліся: ці ня знойдзе пан Пілсудзкі і яго ангельскія натхніцелі [illegible]ой небудзь магчымасьці, якой ко[illegible]ым камбінацыі, каб аслабіць там, за [illegible]вецкай мяжой уражаньне ад гэтых [illegible]часьлівых падзей, каб зьшу[illegible]ныя [illegible]ваньні Менску, калі ёх дурманіў галовы некалькіх людзей рамантычнымі ўспамінамі аб мінулым «абяцанкамі» «федэратыўнай акупацыі» і амэрыканскае пшаніцы. Непакоіліся, а ці ня знойдуцца раптам людзі, што зноў паверацьь. Як кіяк, а Заходняя Беларусь ня ведае Кастрычніка, ня ведае полымнага, руйнуючага і творчага заклікі рэвалюцыі. Праўда—яна слышыць яго, адчувае яго, але ня ведае і не адчувае яго ўсёй істотай сваёй, як ведаем і адчуваем мы. Яна жыве яшчэ ў акружэньні старога сьвету. Шмат у чым яна жыве па старыне „сьледам за дзедам",—асабліва ня гарадзкая мяшчанская інтэлі[illegible]ныя.

І быццам [illegible] стала [illegible] что вся[illegible]

каб пусьціцца на новыя хітрыні, пан Пілсудзкі адказаў на акадэмічную канфэрэнцыю і далучэньне Гомельшчыны —разгромам Беларускай Сялянска-Рабочніцкае Грамады.

Толькі поўнае палітычнае бясьсільле магло падказаць яму гэткі гібельны крок. Усяго можна было чакаць у адносіне да Грамады: і адміністрацыйнага, і заканадаўчага абмежаваньня яе дзейнасьці, зачыненьня яе гурткоў, гвалтаў напалохаўшых польскае шляхцтва, стварэньне і фінансаваньне контрграмадзкіх арганізацый. Але толькі не таго, што зрабіў пан Мэйштовіч па «дазволу» першага ўрадоўца. Не—разгрома.

Разгром—добрае, яснае, цьвёрдае слова. Яно не пакідае месца хістаньням [illegible] на то, [illegible] незкрэсьлівае [illegible]

дык там, у „дэмакратычнай" Польшчы —голы кулак, сьвіст жандарскага бізуна і батфорта ўсемагутнага афіцэрства.

Што-ж,—спрабуем запытаць пана Пілсудзкага,—на гэтым, уласна, жадаеце вы разыграць свой старадаўні раман з сялянскай Беларусьсю?

Мы добра разумеем, што пан Пілсудзкі будзе дзейнічаць падвойным шляхам. Кідаючы адной рукой Тарашкевіча і яго таварышоў, кідаючы сотні беларускіх сялян у турму, другой рукой шчодра рассыпе золата перад беларускай Вільняй. Зьнішчаючы адной рукой левыя беларускія арганізацы[illegible] другой рукой разьверне перад [illegible] [illegible]ной пергамэнтны зьвіт[illegible] [illegible]ускай федэрацыі. Але

водпага, ка[illegible] ку. Разам [illegible] месца віну [illegible] элементу— [illegible]русі тысяч[illegible] якіх цяжар[illegible] узнагарода[illegible] ной краіне.

Калісьці, [illegible] польскага паўо[illegible] раўніх белару[illegible] Калінаўскі [illegible] башцэ, як В[illegible] лёс Беларус[illegible] чаць гэтыя [illegible] стагодзьдзя [illegible] падзе[illegible]

...лючнае ... т. Чарвякова на зачыненьні IV сэсіі ЦВК БССР

Таварышы! У гісторыі барацьбы за ...вецкую Беларусь, IV-я сесія, на якой ...дбылося афармленьне пастаноў савецкага ўраду аб далучэньні да Беларусі ўсіх тэрыторый з большасьцю беларускага насельніцтва, заканчвае працу ...ржаўнага ўтварэньня Беларусі ў рамках і межах савецкае сыстэмы. Абгаварэньне дакладу аб далучэньні Гомельшчыны да Беларусі насіла характар: 1) падрыхтаваньня вынікаў зробленай намі працы; 2) вызначэньня задач далейшага будаўніцтва і 3) паразуменьня становішча рабочых і сялян Савецкай Беларусі з становішчам рабочых і сялян Заходняй Беларусі. Мы адзначылі шэраг дасягненьняў за ўсіх галінах будаўніцтва. Гэтыя дасягненьні выяўляюцца вынікам правільнага вырашэньня, у першую чаргу, нацыянальнага пытаньня. Савецкая Беларусь выяўляецца прыкладам таго, як, ...ова—толькі частка нацыянальнага пытаньня.

...ам гэтым ужыв...ецца ўсе захады, ...е абмяжоўваць... фармальным дэ...ваньнем роўна...раўя, але забясь...ць фактычную магчымасьць ка... гэтымі пра...амі. Возьмем, да... ...ыпальнае б...неве. Для савец... ...ітаньне аб меве мае зна... ...м парадкам, сро... ...ньнем з масамі рабо... ...ваньне іх у справу ...ваў. Усе новы на ...м роўнапраўнымі. Га... савецкая ўлада ні... выкарыстаць мову ...асьцяў, якія насяля... каб быць уладай зразу... ...ецкай, сваёй для ўсіх ... і гаворым аб бе... ...ем на ўвазе, што ...ускай вёскі—бе... ...ацца ў вёсцы на ...ць беларуская ...чыны, гэта мова ...ржаўная, бо бе... ...ць той або...ой, ...ецкая ўлада ...ага горада і ...абочых і ся... ...ржаўную ... ...х гара... ...ўрэйскай бедна... ...ўнай мовай. Гэ... ...го, каб менш аб... ...ня яўрэйскія масы, ...ўрэйскую бедноту ў ...ьтурнае будаўніцтва ...а. Польская мова, ... ў імі пармыу, ме... ...мхарства Беларусі, ...на разьвітай поль... ...ўляецца таксама ... мова, на якой ...а мяхарства ...е расейскае ... расей... ...а „Ка... ...ама ўзя... ...ўная. ... выяўля... ...нальнага ... ...да таго, ...ім кожнае ...мі магчы... ...ачынае актыўна ўдзельнічаць ...ецкім будаўніцтве.

...аб прыцяг... ...ых рабочых ...бную, як ...ія сацыя... ...нам удз... ...ая коль... ...ў інтэ... ...з долай ...тэты пра... ...да са... ...м тэмпам. ...так даўно ...ам, наступ... ...ваць свае на... ...ецкай ула... ...рактычнай ...даўніцтва. ...ірод інтэ... ...ты, якія ...настолькі, ...е блізкія ...інтэлігент... ...ыя вырашаючи нацыянальнае пытаньне, савецкая ўлада ўцягвае ў працу сацыялістычнага будаўніцтва рабочых і сялян, працоўную інтэлігенцыю і як на аснове ўдзелу шырокіх мас працоўных ва ўсіх галінах будаўніцтва ўмацоўваецца наша эканамічнае становішча, разьвіваецца культурнае абліччо краіны, узмацняецца наша агульнае палітычнае становішча.

Буржуазны сьвет бясьсільна б'ецца над вырашэньнем нацыянальнага пытаньня. Бо буржуазны сьвет набудаваны на прыгнечаньні слабейшых мацнейшымі, падлеглых—пануючымі. Толькі ў краіне Саветаў гэта пытаньне вырашаецца поўнасьцю і па сутнасьці.

У савецкіх краінах нацыянальнае пытаньне вырашаецца шляхам прызнаньня за працоўнымі ўсіх нацыянальнасьцяй аднолькавых правоў.

...ыя ...ыя ...ыя